

Εἰς τὴν Εἰσοδὸν τοῦ Ἀρχιερέως
Ἄρχος Ἐπί Δι

Δ ει εις πο ο ολ λα α α α
α α α α α α α α α ε ε ε ε
ε ε ε ε ε τη η η η Δε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε σπο ο τα α α α

Ιερεύς: Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Αναγνώστης: Ἄμην.

Ιερεύς: Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο Ἀρχιερεύς: Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε,
τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρών
καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν
καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν
καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλīδος καὶ
σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αναγνώστης: Ἄμην. Ἀγιος ὁ Θεός, Ἀγιος
Ισχυρός, Ἀγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄνοματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ιερεὺς: “Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...

Ἄναγνώστης: **Ἄ**μήν..**Κ**ύριε ἐλέησον (ιβ')

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν

αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Εἰ μέν ἔστι πρώτη ἐβδομάς τῆς Μεγάλης
Τεσσαρακοστῆς, ἀρχόμεθα ἀπό τοῦ* ξθ' (69ου)

Ψαλμοῦ

ΨΑΛΜΟΣ ΞΘ' (69)

Ο Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχεις, Κύριε,
εἰς τὸ βοηθῆσαι μοι σπεῦσον. Αἰσχυνθήτωσαν
καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου.
Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὄπίσω, καὶ
καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.
Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ
λέγοντές μοι· Εὗγε, εὗγε. Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ
εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες, οἱ ζητοῦντές σε,
ό Θεός, καὶ λεγέτωσαν διαπαντός·
Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ
σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης, ὁ
Θεός, βοήθησόν μοι· Βοηθός μου καὶ ρύστης μου
εἰς σύ, Κύριε, μὴ χρονίσης.

ΨΑΛΜΟΣ Δ' (4)

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς
τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.
Οἴκτείρησόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς
μου. Γίοὶ ἀνθρώπων, ἔως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα
τὶ ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ϕεῦδος;

Καὶ γνῶτε, ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ, Κύριος εἰσακούσεται μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν. Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε, ἂ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε, Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον. Πολλοὶ λέγουσι· Τὶς δεῖξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε, ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου. Ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἶνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι, καὶ ὑπνώσω. Ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

ΨΑΛΜΟΣ ζ' (6)

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι ἵασαι με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὄστα μου, καὶ ἡ ψυχή μου ἐταράχθη σφόδρα, καὶ σύ, Κύριε, ἔως πότε; Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου, σῶσόν με ἔνεκεν τοῦ ἐλέους σου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου, ἐν δὲ τῷ ἄδῃ τὶς ἔξομολογήσεται σοι; Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου,

ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνήν μου βρέξω.
Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου,
ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἔχθροῖς μου.
Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν
ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ
κλαυθμοῦ μου. Ἡκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς
μου, Κύριος τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο.
Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν πάντες οἱ
ἔχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ
καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΒ' (12)

Ἐως πότε, Κύριε, ἐπιλήσῃ μου εἰς τέλος; ἔως
πότε ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
Ἐως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου, ὀδύνας
ἐν καρδίᾳ μου, ἡμέρας καὶ νυκτός; ᘜως πότε
ὑψωθήσεται ὁ ἔχθρός μου ἐπ' ἐμέ; Ἐπίβλεψον,
εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ὁ Θεός μου. Φώτισον
τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς
θάνατον, μήποτε εἴπη ὁ ἔχθρός μου. Ἰσχυσα
πρὸς αὐτόν. Οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται,
ἐὰν σαλευθῶ, ἐγὼ δέ, ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἥλπισα.
Ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ
σου, ἅσω τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με, καὶ
ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Καὶ πάλιν

Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ὁ Θεός μου. Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον, μήποτε εἴπῃ ὁ ἔχθρός μου. Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γῇ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεός. {Μετανοίας (γ')}

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γῇ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΔ' (24)

Πρὸς σέ, Κύριε, ἥρα τὴν ψυχήν μου, ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα. Μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἔχθροί μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε, οὐ μὴ

καταισχυνθῶσιν. Αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς. Τὰς ὁδούς σου, Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με. Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἰς ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν. Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν. Ἀμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς. Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σύ, ἔνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε, Χρηστὸς καὶ εὐθὺς ὁ Κύριος, διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ. Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ. Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος, καὶ ἀλήθεια τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ. Ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἰλάσθητι τῇ ἀμαρτίᾳ μου· πολλὴ γὰρ ἐστι. Τὶς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἢ ἡ ἡρετίσατο. Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν, Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς. Οἱ ὀφθαλμοί μου διὰ παντὸς πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ

παγίδος τοὺς πόδας μου. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ,
καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι
ἐγώ. Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου
ἐπληθύνθησαν, ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ
με. Ἰδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον
μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἀμαρτίας μου. Ἰδε
τοὺς ἔχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος
ἀδικον ἐμίσησάν με. Φύλαξον τὴν ψυχήν μου,
καὶ ὥσται με, μὴ καταισχυνθείην ὅτι ἥλπισα ἐπὶ¹
σέ. Ἀκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι
ὑπέμεινά σε, Κύριε. Λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν
Ισραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ Λ' (30)

Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα, μὴ καταισχυνθείην
εἰς τὸν αἰῶνα, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὥσται με,
καὶ ἐξελοῦ με. Κλῖνον πρός με τὸ οὗς σου,
τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι με. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν
ὑπερασπιστήν, καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ
σῶσαί με. Ὁτι κραταίωμά μου, καὶ καταφυγή
μου εἰ σύ, καὶ ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου
διδηγήσεις με, καὶ διαθρέψεις με. Ἐξάξεις με ἐκ
παγίδος ταύτης, ἦς ἔκρυψάν μοι, ὅτι σὺ εἰ ὁ
ὑπερασπιστής μου, Κύριε, Εἰς χεῖράς σου
παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου, ἐλυτρώσω με,

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας. Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότητας διακενῆς. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἥλπισα, ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου. Ὅτι ἐπεῖδες ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου, ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχήν μου. Καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἔχθρῶν, ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι θλίβομαι, ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου, ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ γαστήρ μου. Ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωή μου, καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς. Ἡσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἴσχύς μου, καὶ τὰ ὀστᾶ μου ἐταράχθησαν. Παρὰ πάντας τοὺς ἔχθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος, καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα, καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου. Οἱ θεωροῦντες με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ, ἐπελήσθην ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας. Ἐγενήθην ὡσεὶ σκεῦος ἀπολωλός, ὅτι ἥκουσα φόγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν. Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμέ, τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχήν μου ἐβούλεύσαντο. Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα, εἴπα· Σὺ εἰ ὁ Θεός μου ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κλῆροί μου. Ρῦσαί με ἐκ χειρὸς ἔχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με. Ἐπίφανον τὸ

πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου Κύριε, μὴ καταισχυνθείην, ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε. Αἰσχυνθείησαν ἀσεβεῖς, καὶ καταχθείησαν εἰς ἄδου. Ἐλαλα γενηθήτω τὰ χείλη τὰ δόλια, τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν, ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδενώσει. Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου, Κύριε, ἵστηκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε. Ἐξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σὲ ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. Κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου, ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων. Σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν. Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐθαυμάστωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς. Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· Ἀπέρριμαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου. Διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ. Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ Κύριος, καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν. Ἀνδρίζεσθε, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ Κ' (90)

Ο κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Υψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς, ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ. Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας. Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὅψει. Ὅτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου, τὸν Ὑψίστον ἔθου καταφυγήν σου. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου. Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσει, καὶ

καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ’ ἐμὲ ἥλπισε, καὶ ὥσομαι αὐτόν, σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκράξεται πρός με, καὶ εἰσακούσομαι αὐτοῦ, μετ’ αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει, ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Εἶτα τοὺς ἐφεξῆς Στίχους, εἰ ἔστιν μεγάλη Τεσσαρακοστή, ἐν ταύτῃ δὲ ψάλλομεν αὐτοὺς ἐξ ἑκατέρων τῶν Χορῶν, ἀργῶς καὶ μεγάλῃ τῇ φωνῇ.

Ἄρχεται δὲ ὁ πρῶτος Χορὸς οὕτω,
εἰς Ἡχον πλ. β'

Ὕχος πα

π π
Ὕμενη μων ο Θεος γνωτε ε θνη

καιητασθε ο τιμενη μωνοθεος

π π
πακουσατε εως ε σχατου

της γης ο τιμενη μωνοθεος

π π
σχυκοτεςητασθε ο τιμενηη

μωνοθεος

π π
αν γαρ παλινι σχυσητε και

παλινητηθησεσθε ο τιμενη μωνοθε

ος π

π π
καιηνανβουληνβουλευσησθε δι

ΜΕΓΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

α σκε δα σει Κυ ρι ος ο τι μεδη η μων ο Θε

ος π

και λο γον ον ε αν λα λη ση τε ου

μη εμ μει νη εν υ μιν ο τι μεδη η μων ο Θε

ος π

Τον δε φο βον υ μων ου μη φο βη

θω μεν ουδ ου μη τα ραχθωμεν ο τι μεδη η

μων ο Θε ος π

κυ ρι ον δε τον Θε ον η μων αυ τον

α γι α σω μεν και αυ τος ε σται η μιν

φο βος ο τι μεδη η μων ο Θε ος π

π ^π Και ε αν επ αυ τω πε ποι θως ω

ε σται μοι εις α γι α σμον ο τιμεθη μων

ο Θεος π

π Και πε ποι θως ε σο μαι επ αυ τω και

σωθη σο μαι δι αυ του ο τιμεθη μων ο Θε

ος π

π Ι δου ε γω και τα παι δι α Α μοι

ε δω κεν ο Θε ος ο τι μεθη μων ο Θε

ος π

π Ο λα ος ο πορευ ο με νος εν

σκοτει ει δε φως με ε γα ο τι μεθη μων ο Θε

π
ος

π ^π Οι κα τοικουντες εν χω ρακαισκι α
δια να του φως λαμψει εφη μας ο τιμεθη
μωνο Θεος

π ^π Ο τι παιδι ον ε γεννηθη η μιν γι
ος και ε δοθη η μιν ο τιμεθη η μωνο
Θεος

π ^π Ουη αρχη ε γεννηθη ε πιτου ω
μου αυτου ο τιμεθη η μωνο Θεος

π ^π Και της ει βη νης αυτου ουκ εστιν ο βι
ον ο τιμεθη η μωνο Θεος

π **Κ**αι κα λει ται το ο νο μα αυ του
 Με γα αλης Βουλη ης Αγγελος ο τιμεθη
 μωνο Θεος

π **Θ**αυ μα στος συμ βου λος ο τιμεθη
 μωνο Θεος

π **Θ**ε ος ι σχυ ρος ο ε ξου σι α
 στης **Α**ρχων ει ρη νης ο τιμεθη μωνο
 Θεος

π **Π**α τηρ του μελ λον τος αι ω νος ο τι
 μεθη η μωνο Θεος

π **Δ**ο ξα Πα τρι και γι ω και Α γι

ω Πνευμα τι ^χ Δ ^π ο τιμεθ η μωνοΘεος
 π ^χ Π ^π Και νυν και α ει και εις τους αι ω
 νας των αι ω νων Α μην ^χ Δ ο τιμεθ η μων
 ο Θεος ^π
 π ^π Μεθ η μων ο Θε ος γνω τε ε θνη
 και ητ τα σθε ο τιμεθ η μωνο Θε ε ο ο ο
 ο ος ^π Δ

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἀναγνώστης τὰ παρόντα
Τροπάρια (χῦμα).

Τὴν ἡμέραν διελθών, εὐχαριστῶ σοι, Κύριε,
τὴν ἐσπέραν, αἰτοῦμαι, σὺν τῇ νυκτὶ¹
ἀναμάρτητον, παράσχου μοι, Σωτήρ, καὶ σῶσόν
με.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενὲ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Τὴν ἡμέραν παρελθών, δοξολογῶ σε,
Δέσποτα, τὴν ἐσπέραν αἰτοῦμαι, σὺν τῇ νυκτὶ¹
ἀσκανδάλιστον, παράσχου μοι, Σωτήρ, καὶ
σῶσόν με.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμην.

Τὴν ἡμέραν διαβάζεις, ὑμνολογῶ σε, Ἀγιε, τὴν
ἐσπέραν, αἰτοῦμαι, σὺν τῇ νυκτὶ¹ ἀνεπίβουλον,
παράσχου μοι, Σωτήρ, καὶ σῶσόν με.

Εἶτα ψάλλουσιν δύο Χοροί,

εἰς Ἡχον πλ. β'

ΣΤΑΣΙΣ Β'

Ἡχος Βου

Χ ^M α σω μα τος φυσις τα Χε ρου βιμ
Η α σι γη τοις σε υμνοις δοξολο γει

Ζα πτε ρυ γα ζω α τα Σε ρα φειμ
 ταις α παυστοις φωναις σε υ πε ρυ ψοι
 Των Αγ γε λων τε πασαη στρατι α
 τρισα γι οις σε α σμασιν ευ φη μει
 Προ γαρ παν των υ παρ χεις ο ων Πα
 τηρ και συ να ναρ χον ε χεις τον σον γι ον
 Και ι σο τι μον φε ρων Πνευ μα ζω
 ης της Τρι α δος δει κνυ εις το α με ρες
 Πα να γι α Παρ θε νε Μη τηρ Θε ου
 οι του Λογου αυ το πται και υ πουρ γοι
 Προ φη των και Μαρ τυ ρων παν τες χο

ροι ^Δ ως α ^Β θα να τον ε ^Μ χοντες την ζω ην
^Μ ⁶ Υ περ παν των πρε σβευ σα τε ε κτε
 νως ο τι παντες υ παρχομεν ενδει νοις
^Μ ⁶ Ι να πλα νης ρυ σθεν τες του πο νη
 ρου ^Δ των Αγ γε λων βο η σω μεν την ω
 δη ⁷ η ην

‘Ο Άναγνώστης, χῦμα

“Ἄγιε, Ἄγιε, Ἄγιε, Τρισάγιε Κύριε, ἐλέησον
καὶ σῶσον ἡμᾶς, Ἄμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἀρχιερεύς
Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα,
παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς,
δρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν
Γίδην τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς
γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, δόμοιούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Сταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Γίῳ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ομολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν
τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Εἴτα ϕάλλουσιν δμοῦ οἱ δύο Χοροί,

εἰς Ἡχον πλ. β'

ΣΤΑΣΙΣ Γ'

Ἡχος Βου

Πα να γι α Δε ε σποι να Θε ο το κε
πρε σβευ ε υ περ η μων των α μαρ τω λων
τρίς

Πα σαι αι ου ρα νι ε Δυ να μεις

των Α γι ων Αγ γε λων και Αρ χαγ γε λων

πρε σβευ σα τε υ περ η μων των α μαρ τω λων
δίς

Ἄ γι ε Ι ω αν νη Προ φη τα και

Προ δρο με και Βα πτι στα του Κυ ρι ου η

ΜΕΓΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

μων Ι η σου Χριστου ^B πρεσβευ ε υ περ η μων

των αμαρτωλων ⁶ δίς

⁶ ^Δ ⁶ γι οι εν δο ζοι Α πο ο στο

λοι ^Δ Προ φη ται και Μαρτυ ρες και παν τες Α

⁶ ^Δ ⁶ γι οι πρεσβευ σα τε υ περ η μων των α

μαρτωλων ⁶ δίς

⁶ ^M ⁶ ο σι οι Θε ο φο ροι Πα τε

ρες η μων ^Δ ποι με νες και δι δασκα λοι

^M ⁶ της οικου με ε νης ^Δ πρεσβευ σα τε υ περ η

^B ⁶ μων των α μαρτωλων ⁶ δίς

⁶ ^Δ ⁶ γι ε Με γα λο μαρτυς του Χρι

στου Γεωργί ε Τροπαιο φο ρε πρεσβευ ε υ

περη μωντων αμαρτωλων

α η ηττη τος και α κα τα

λυτος και θει α δυ ναμις του τι μι ου και

ζω ο ποι ου Σταυρου μη εγ κα τα

λιπηςη μας τους αμαρτωλους

Θε ος ι λασθη τι η μιν τοις α

μαρτωλοις

Θε ος ι λασθη τι η μιν τοις αμαρ

τωλοις και ε λε ησον η μα α ας

Ειτα, Τρισάγιον.

Ἄναγνώστης: Ἄμην. Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος
Ισχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ίλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω
τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ιερεὺς: Ὁτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...

Ἄμην.

Ἐὰν μὲν τύχῃ Ἔορτή, λέγομεν
τὰ τῆς ἔορτῆς Τροπάρια.

Εἰ δὲ μή, ἡμέραν παρ' ἡμέραν, (Τῇ μὲν Δευτέρᾳ, Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ) τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ἢ Χος β'

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, Χριστὲ ὁ Θεός, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον, μήποτε εἴπῃ ὁ ἔχθρός μου· Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἄντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου, γενοῦ, ὁ Θεός, ὅτι μέσον διαβαίνω παγίδων πολλῶν, ῥῦσαι με ἐξ αὐτῶν, καὶ σῶσόν με, ἀγαθέ, ως φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. **Θεοτοκίον**

Οτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν, διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἀμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἴσχύει δέησις Μητρός, πρὸς εὔμενειαν Δεσπότου· μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν ἴκεσίας ἡ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σῷζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν, σαρκὶ καταδεξάμενος.

Ἔτερα Τροπάρια, φαλλόμενα ἡμέραν παρ' ἡμέραν (Τρίτη καὶ τῇ Πέμπτῃ).

“**Ηχος πλ. δ'**

Τῶν ἀοράτων ἔχθρῶν μου, τὸ ἄϋπνον ἐπίστασαι, Κύριε, καὶ τῆς ἀθλίας σαρκός μου, τὸ ἄτονον ἔγνως, ὁ πλάσας με· διὸ εἰς χεῖράς σου, παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου. Σκέπασόν με πτέρυξι τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἵνα μὴ ὑπνώσω εἰς θάνατον, καὶ τοὺς νοεροὺς ὀφθαλμούς μου φώτισον, ἐν τῇ τρυφῇ τῶν θείων λόγων σου, καὶ διέγειρόν με ἐν καιρῷ εὐθέτῳ, πρὸς σὴν δοξολογίαν, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Στίχος. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρῖμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.

Ως φοβερὰ ἡ κρίσις σου, Κύριε, τῶν Ἀγγέλων παρισταμένων, τῶν ἀνθρώπων εἰσαγομένων, τῶν βίβλων ἀνεῳγμένων, τῶν ἔργων ἐρευνωμένων, τῶν λογισμῶν ἔξεταζομένων. Ποία κρίσις ἔσται ἐν ἐμοί, τῷ συλληφθέντι ἐν ἀμαρτίαις; τίς μου τὴν φλόγα κατασβέσει; τίς μου τὸ σκότος καταλάμψει; εἰ μή, σύ, Κύριε, ἐλεήσεις με, ὡς φιλάνθρωπος;

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννᾷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Δάκρυά μοι δός, ὁ Θεός, ὡς ποτε τῇ γυναικὶ τῇ ἀμαρτωλῷ, καὶ ἀξίωσόν με βρέχειν

τοὺς πόδας σου, τοὺς ἐμὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ, τῆς πλάνης ἐλευθερώσαντας, καὶ μύρον εὐωδίας σοι προσφέρειν, βίον καθαρὸν ἐν μετανοίᾳ μοι κτισθέντα, ἵνα ἀκούσω κάγὼ τῆς εὐκταίας σου φωνῆς. Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε, πορεύου εἰς εἰρήνην.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην. Θεοτοκίον

Τὴν ἀκαταίσχυντον, Θεοτόκε, ἐλπίδα σου ἔχων, σωθήσομαι, τὴν προστασίαν σου κεκτημένος, Πανάχραντε, οὐ φοβηθήσομαι, καταδιώξω τοὺς ἔχθρούς μου, καὶ τροπώσομαι αὐτούς, μόνην ἀμπεχόμενος, ὡς θώρακα, τὴν σκέπην σου, καὶ τὴν παντοδύναμον βοήθειάν σου, καθικετεύων, βοῶ σοι. Δέσποινα, σῶσόν με ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ ἀνάστησόν με ἐκ ζοφώδους ὕπνου, πρὸς σὴν δοξολογίαν, δυνάμει τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, Γίοῦ τοῦ Θεοῦ.

Κύριε, ἐλέησον. **μ'**

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν

ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, Δέσποτα ἄγιε εὐλόγησον.

Ο Ιερεὺς: Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Εἶτα τὴν ἐπομένην Εὐχὴν
τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Ο Ἀρχιερεύς: Κύριε, Κύριε, ὁ ὁρσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας, ὁ ὅσαι ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου. Πρόσδεξαι θυσίαν ἐσπερινήν, τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις. Καταξίωσον δὲ ἡμᾶς καὶ τὸ νυκτερινὸν στάδιον ἀμέμπτως διελθεῖν, ἀπειράστους κακῶν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ταραχῆς καὶ δειλίας, τῆς ἐκ τοῦ διαβόλου ἡμῖν προσγινομένης. Χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξιν, καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν τῆς ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δικαίᾳ σου κρίσει ἐξετάσεως. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ νέκρωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, ἵνα καὶ ἐν τῇ καθ' ὑπνον ἡσυχίᾳ ἐμφαιδρυνώμεθα τῇ θεωρίᾳ τῶν

κριμάτων σου. Ἀπόστησον δὲ ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ, καὶ ἐπιθυμίαν βλαβεράν. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν τῇ πίστει, καὶ προκόπτοντας ἐν τοῖς παραγγέλμασί σου, εὔδοκίᾳ καὶ ἀγαθότητι τοῦ μονογενοῦς σου Γίοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἴ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἄμην.

Ἀναγνώστης:

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ. Μετανοίας (γ')

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' Ψαλμὸς

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἡμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆσε ἐν τοῖς λόγοις Σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι Σε.

Ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου, καὶ τὸ Πνεῦμά Σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’ ἐμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς Σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ Σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αίμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην Σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν Σου.

Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἀνδλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑ' (101)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ

κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλθέτω. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, ἐν ᾧ ἀν ἡμέρᾳ, θλίβωμαι, κλῖνον πρός με τὸ οὗσα σου, Ἐν ᾧ ἀν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαι σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου, Ὅτι ἐξέλιπον ώσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὄστα μου ώσεὶ φρύγιον συνεφρύγησαν. Ἐπλήγην ώσεὶ χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου, Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ ὄστον μου τὴν σαρκί μου, Ὡμοιώθην πελεκᾶν ἐρημικῷ, ἐγενήθην ώσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ. Ἡγρύπνησα, καὶ ἐγενόμην ώς στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος. Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἔχθροί μου, καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὕμνυον. Ὅτι σποδὸν ώσεὶ ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων ἀπὸ προσώπου τῆς ὁργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με. Αἱ ἡμέραι μου ώσεὶ σκιὰ ἐκλίθησαν, κάγὼ ώσεὶ χόρτος ἐξηράνθην. Σὺ δέ, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτήν, ὅτι ἥκει καιρός. Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς

λίθους αὐτῆς, καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι. Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά σου, Κύριε, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου. Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών, καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ. Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ οὐκ ἔξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν. Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἐτέραν, καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον. Ὅτι ἔξέκυψεν ἐξ ὕψους ἀγίου αὐτοῦ, Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε. Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων. Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ. Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ, Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἵσχύος αὐτοῦ. Τὴν ὄλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι. Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου, ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου. Κατ' ἀρχὰς σύ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις, καὶ πάντες ὡς ἴμάτιον παλαιωθήσονται. Καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ

ἀλλαγήσονται, σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἔκλείψουσιν. Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

Καὶ τὴν Εὐχὴν ΠΡΟΣΕΥΧΗ

ΜΑΝΑΣΣΗ ΒΑΣΙΛΕΩΣ τῆς ΙΟΥΔΑΙΑΣ

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, τοῦ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, καὶ τοῦ σπέρματος αὐτῶν τοῦ δικαίου, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν σύν παντὶ τῷ κόσμῳ αὐτῶν, ὁ πεδήσας τὴν θάλασσαν τῷ λόγῳ τοῦ προστάγματος, σου, ὁ κλείσας τὴν ἄβυσσον, καὶ σφραγισάμενος αὐτὴν τῷ φοβερῷ καὶ ἐνδόξῳ ὄνόματί σου, ὃν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεώς σου, ὅτι ἀστεκτος ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς δόξης σου, καὶ ἀνυπόστατος ἡ ὀργὴ τῆς ἐπὶ ἀμαρτωλοῖς ἀπειλῆς σου, ἀμέτρητον τε καὶ ἀνεξιχνίαστον τὸ ἔλεος τῆς ἐπαγγελίας σου. Σὺ γὰρ εἶ Κύριος ὑψιστος, εὗσπλαγχνος, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίας ἀνθρώπων. Σύ, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου ἐπηγγείλω μετάνοιαν, καὶ ἀφεσιν τοῖς ἡμαρτηκόσι σοι, καὶ

τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου ὥρισας μετάνοιαν ἀμαρτωλοῖς εἰς σωτηρίαν. Σὺ οὖν, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, οὐκ ἔθου μετάνοιαν δικαίοις, τῷ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, τοῖς οὐχ ἡμαρτηκόσι σοι, ἀλλ' ἔθου μετάνοιαν ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ, διότι ἡμαρτον ὑπὲρ ἀριθμὸν ψάμμου θαλάσσης. Ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου, Κύριε, ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ εἴμι ἄξιος ἀτενίσαι, καὶ ἴδειν τὸ ὅψος τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἀδικιῶν μου, κατακαμπτόμενος πολλῷ δεσμῷ σιδηρῷ, εἰς τὸ μὴ ἀνανεῦσαι τὴν κεφαλήν μου, καὶ οὐκ ἔστι μοι ἄνεσις, διότι παρώργισα τὸν θυμόν σου, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, μὴ ποιήσας τὸ θέλημά σου, καὶ μὴ φυλάξας τὰ προστάγματά σου. Καὶ νῦν, κλίνω γόνυ καρδίας, δεόμενος τῆς παρὰ σοῦ χρηστότητος. Ἡμάρτηκα, Κύριε, ἡμάρτηκα, καὶ τὰς ἀνομίας μου ἐγὼ γινώσκω, ἀλλ' αἰτοῦμαι δεόμενος. Ἀνεξ μοι, Κύριε, ἄνεξ μοι, καὶ μὴ συναπολέσῃς με ταῖς ἀνομίαις μου, μηδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνίσας τηρήσῃς τὰ κακά μοι, μηδὲ καταδικάσῃς με ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς· διότι σὺ εἶ Θεός, Θεὸς τῶν μετανοούντων, καὶ

ἐν ἐμοὶ δείξεις πᾶσαν τὴν ἀγαθωσύνην σου, ὅτι ἀνάξιον ὅντα, σώσεις με κατὰ τὸ πολὺ ἔλεός σου, καὶ αἰνέσω σε διὰ παντὸς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς μου. Ὅτι σὲ ύμνεῖ πᾶσα ἡ δύναμις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Τρισάγιον, Μετανοίας (γ')

Ἄναγνώστης: **Ἄμήν.** Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ γ'**)

Δόξα... **Καὶ νῦν ...**

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κύριε,** ἐλέησον, **Κύριε,** ἐλέησον.

Δόξα... **Καὶ νῦν ...**

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ

μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ίερεὺς: "Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...

Ἄμην.

Καὶ Φάλομεν, πρεσίᾳ τῇ Φωνῇ,
τὰ Κατανυκτικὰ τῶν τροπάρια.

Ὕχος πτυχί Δι
 Χ λε η σον η μας Κυ ρι ε ε λε
 η σονημας πα σης γαρ α πο λο γι ας α
 πο ρου ουν τες ταυ την σοι την ι κε σι αν
 ως Δε σπο τη οι α μαρ τω λοι προ σφε ρο
 μεν ε λε η σονημας
 Δο ξα Πα τρι και γι ω και α
 γι ω Πνευμα τι
 Χ ρι ε ε λε η σονη μας ε πι

σοι γαρ πε ποι θα μεν μη οργισθης η μιν σφο
 δρα μη δε μνησθης των α νο μι ω ων η μων
 αλλ ε πι βλεψον και νυν ως ευ σπλαγχνος
 και λυ τρωσαι η μας εκ των εχθρων η μων
 συγαρ ει Θεος η μων και η μεις λαος σου
 παν τες ερ γα χει ρων σου και το ο νο
 μασου ε πι κεκλημεθα
 Και νυν και α ει και εις τους αι ω
 νας των αι ω νων α μην
 Της ευ σπλαγχνι ας την πυ λην α νοι
 ξον η μιν ευ λο γη με νη Θεο το κε

ελ πι ζον τες εις σε μη αστοχησωμεν
 ρυ σθει η μεν δι α σου των πε ρι στα α σε ων
 συ γαρ ει η σω τη ρι α του γε
 νους των Χριστι α νω ω ων

Κύριε, ἐλέησον. μ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι,
 καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων. Ἄμην.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
 ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν
 ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως
 Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, Δέσποτα ἄγιε
 εὐλόγησον.

Ο Ιερεὺς: **Δ**ι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων
 ἡμῶν, Κύριε Ιησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ τὴν Εὐχὴν

Ο Αρχιερεύς: **Δ**έσποτα Θεέ, Πάτερ

παντοκράτορ, Κύριε Γενεσίν, Ιησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἀγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία
Δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἀμαρτωλόν, καὶ οἵς
ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον
δοῦλόν σου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων, Ἄμην.

Ἀναγνώστης:

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ. **Μετανοίας (γ')**

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΘ' (69)

Ο Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες,
Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες
τὴν ψυχήν μου. Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὄπίσω,
καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.
Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ
λέγοντές μοι· Εὗγε, εὗγε. Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ
εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες, οἱ ζητοῦντές σε,
ὁ Θεός, καὶ λεγέτωσαν διαπαντός.
Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ

σωτήριόν σου. Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης, ὁ Θεός, βοήθησόν μοι· Βοηθός μου καὶ δύστης μου εἶ σύ, Κύριε, μὴ χρονίσης.

Ψαλμὸς ΡΜΒ' (142)

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν ὅτι κατεδίωξεν δὲ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου, ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἡκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χειράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοι ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ᾧ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου,

Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει μὲν γῇ εὐθείᾳ ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου Κύριε ζήσεις μεντὸν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολεθρεύσεις τοὺς ἔχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου ὅτι ἐγώ δοῦλός σού εἰμι.

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Γίε μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἀγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Γίος τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

“Οτι σὺ εἶ μόνος Ἄγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος,
Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ
καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι
τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ
ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

“Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου
όψομεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί
σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά
σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμην.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εἰ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εἰ, Ἀγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Сοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ἐνταῦθα φάλλομεν τόν Κανόνα τῆς Θεοτόκου.

Κατὰ μέν τὴν πρώτην ἑβδομάδα τῶν Νηστειῶν τὸ δι' ἐκάστην ἡμέραν ὥρισμένον τμῆμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, "Βοηθὸς καὶ σκεπαστής",

προτάσσοντες εἰς ἔκαστον Τροπάριον τὸν

Στίχον. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλεησόν με.

Μετὰ τὴν σ' ὡδὴν φάλλομεν ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους τὸ Κοντάκιον,

Κοντάκιον, Ψυχή μου Ψυχή μου...

Ὕχος πώ Δι

Ψ^Μ χη η η η μου ου ου ψυ υ

ΜΕΓΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Σταύρωσε Δ ^M Δ ^M +
 υ χη η η η μου α να α α σταα α τι
 Β ^M
 ι ι ι ι κα α θε ε ευ δεις το
 τε ε ε ε λο ος ε εγ γι ι ι ζει
 Μ ^N ^B ^Θ
 και αι αι αι με ε ε ελ λεις θο ο ο ο ρυ υ
 θει ει ει ει σθαι α να α α α α α
 νη η η ψο ο ον ου ουν ι να φει ση
 ται αι αι αι αι σου Χρι στο ο ο ο ο ος ο
 Θε ε ε ε ος ο παν τα χου ου πα
 α α ρων και αι αι τα πα α α α α αν
 τα πλη η η ρω ω ω ων
 δ Άρχιερεύς φάλλει
 τήν θ' ωδήν τοῦ Κανόνα.

Μετὰ τὴν θ' ὥδην,
τὸν Είρυμόν "Ασπόρου συλλήψεως...".

Ὕχος πτῶτος Βουλῆς

Α σπόρου συλληψεώς ο το
κος α νερμηνευτος Μη τροος α νανδρου
α σπορος η κυη σις Θε ου γαρ η γεννη
σις καιαι νο ποι ει τας φυ υσεις δι ο σε
πασαι αι γε νε αι ως Θε ο νυμ φον
Μη τε ε ρα προ θο δο ζως με γα α
λυ νο ο με ε εν

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν
τῶν Τροπαρίων τοῦ Κανόνος.

Ἄναγνώστης: Ἄμην. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος
Ισχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ιερεὺς: “Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...

Ἄμην.

Καὶ φάλλομεν τὸ ἐπόμενον Τροπάριον

μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ

Ἡχος πλ. β’

ὁ Ἀρχιερεύς καὶ ὁ χορός ἐνάλλαξ

Κύριε τῶν Δυνάμεων
Ὕχος παῖ

χ π
κ ρι ε των Δυ να με ων μεθ η μω

ων γε ε νου αλ λον γαρ εκ τος σου βο η θον
εν θλιψεσιν ουκ ε ε χο ο μεν κ ρι ε των
Δυ να μεων ε λε η σον η μας

Στίχος. Λίνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἅγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Στίχος. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείας αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Στίχος. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν φαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Στίχος. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὁργάνῳ.

Στίχος. Λίνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

π **Κ**υ ρι ε των Δυ να με ων μεθ η μω

ων γε ε νου **α**λ λον γαρ εκ τος σου βο η θον

εν θλιψεσιν ουκ ε ε χο ο μεν **κ**υ ρι ε των

Δυ να με ων ε λε η σον η μας π

Λινεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἅγιοις αὐτοῦ.

Λινεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Καὶ πάλιν οἱ δύο Χοροὶ ὥμοι, ἀργότερον

π **Κ**υ ρι ε των Δυ να με ων μεθ η

μω ων γε ε νου **α**λ λον γαρ εκ τος σου βο η

θον εν θλιψεσιν ουκ ε χο με ε εν **κ**υ ρι ε ε

των Δυ να με ων ε λε η σον η μα α α α

ας **π**

Ἐτερον τὸ καὶ σύνηθες. Γεωργίου Σύρκα.

Ὕχος ἄλλη Νη^Ω Γα

Δικυρι ε των Δυ να μεων μεθη μωων
 γε ε νου^Δ αλλον γαρ εκ τος σου βοη θον

εν θλιψιν ουκ ε χομε ε εν Κυρι ε ε των
 Δυ να μεων ε λεη σονη μας^Δ

‘Ο Αναγνώστης:

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεωργίῳ Αγίῳ Πνεύματι.

Κύριε, εἰ μὴ τοὺς Αγίους σου εἶχομεν πρεσβευτάς, καὶ τὴν ἀγαθότητά σου συμπαθοῦσαν ἡμῖν, πῶς ἐτολμῶμεν, Σωτερ, ὑμνῆσαι σε, ὃν εὐλογοῦσιν ἀπαύστως Ἀγγελοι; Καρδιογνῶστα, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν. Θεοτοκίον

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν, Θεοτόκε, πταισμάτων, πρὸς σὲ κατέφυγον, Αγνή, σωτηρίας δεόμενος. Ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχήν, καὶ πρέσβευε τῷ Γεωργίῳ σου καὶ Θεῷ

ἡμῶν, δοθῆναι μοι τὴν ἀφεσιν, ὡν ἐπραξα
δεινῶν, μόνη εὐλογημένη.

Καὶ ψάλλει ὁ αὐτός Χορός, εἰς Ἡχον β'

ΠΑΝΑΓΙΑ ΘΕΟΤΟΚΕ

ου ου + και ε λε ε ε ε ε η η σο ο
 ο ον με Δ
 Την πασαν ε ελ πι δα μου εις σε α να α
 τι θη μι Μη τερτου Θε ου φυ λα ζον με
 υ πο τη ην σκε πην σου ου ου Δ

Κύριε, ἐλέησον. μ'

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτός, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἀγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης.

Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, Δέσποτα ἄγιε εὐλόγησον.

Ο Ἀρχιερεύς: **Ο** Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας, Εἰθ' οὕτω, λέγομεν καθ' ἑαυτοὺς καὶ ἔνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ Ὁσίου Ἐφραίμ.

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα

ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης, χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Μετὰ δὲ ταύτας, ἐτέρας μικρὰς ιβ' λέγοντες καθ' ἑκάστην, τὸ δὲ Θεός, ιλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν με, καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην, καὶ τὸν τελευταῖον στίχον τῆς ἀνωτέρω Εὐχῆς.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Μεθ' ἦν,

Ἄναγνώστης: Ἄμήν. Ἄγιος δὲ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (*ἐκ γ'*)

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ιλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ιερεὺς: “Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...

Ἄμήν.

Κύριε, ἐλέησον. Ιβ'

Εἰτα τὰς ἐπομένας Εὐχάς.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

(Παύλου μοναχοῦ, Μονῆς τῆς Εὐεργέτιδος)

Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἀφθορε, ἀχροαντε, ἀγνὴ Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα, ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῇ παραδόξῳ σου κυήσει ἐνώσασα καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους

ήμων τοῖς οὐρανίοις συνάφασα· ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπὶς καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια, ἡ ἐτοίμη ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον· μὴ βδελύξῃ με τὸν ἀμαρτωλόν, τὸν ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς καὶ λόγοις καὶ πράξειν ὅλον ἐμαυτὸν ἀχρειώσαντα, καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου, ὁραθυμίᾳ γνώμης, δοῦλον γενόμενον. Ἀλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ρυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν, καὶ τὸν σὸν Γίόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύριον, τῇ μητρικῇ σου παρρησίᾳ χρωμένη δυσώπησον, ἵνα ἀνοίξῃ κάμοὶ τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος καὶ, παριδών μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέψῃ με πρὸς μετάνοιαν καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με. Καὶ πάρεσό μοι ἀεὶ ὡς ἐλεήμων καὶ συμπαθής καὶ φιλάγαθος, ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ θερμὴ προστάτις καὶ βοηθός, τάς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποτειχίζουσα καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσα με· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς

ἐξόδου μου τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα καὶ τὰς σκοτεινὰς ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων πόρρω αὐτῆς ἀπελαύνουσα. Ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς αἰωνίου με ρύσμένη κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ σοῦ Γίοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα. Ἡς καὶ τύχοιμι, Δέσποινα μου, ὑπεραγία Θεοτόκε, διά τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως, χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς Σου Γίοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

δ β' ϕάλτης

ΕΥΧΗ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ
(Ἀντιόχου Μοναχοῦ τοῦ Πανδέκτου)

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὑπνον ἀπιοῦσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς, καὶ διαφύλαξιν ἡμᾶς ἀπό τοῦ ζοφεροῦ ὑπνου τῆς ἀμαρτίας καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἥδυπαθείας. Παῦσον τὰς δρμὰς τῶν

παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα. Τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατάστειλον καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ύλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμισον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον νοῦν, σώφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν, ὅπνον ἐλαφρόν καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι εἰς τὸ ύμνεῖν καὶ εὐλογεῖν καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομα σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

ό α' ϕάλτης

‘**Υ**περένδοξε, ἀειπάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Γίῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἴτησαι ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ό β' ϕάλτης

‘**Η** ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ Γίος, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, Τριάς

άγια, δόξα σοι.

ο α' ϕάλτης

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι,
Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην
σου.

Κατὰ τὴν πρώτην ἑβδομάδα τῶν Νηστειῶν
[ἀπὸ τῆς Δευτέρας (Καθαρᾶς)] εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς
ἀναγινώσκει, ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης, τὸ τῆς
ἡμέρας Εὐαγγέλιον [τῆς Παννυχίδος].

Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν
Θεὸν ἡμῶν ἴκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. γ'

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου
Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ ἀγίου Εὐαγγελίου...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον Πανυχίδος

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο Ἀρχιερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ο Χορὸς: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ό Ιερεὺς: **Τ**ὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

ό Χορὸς: **С**οί, Κύριε.

Καὶ ἡμῶν κεκλιμένων, λέγει εὐθύς, ὁ
Ἄρχιερεύς

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείας τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίας τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἵκεσίας τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, καὶ πάντων σου τῶν ἀγίων,

Εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν, Ἀμήν.

Δώρησαι ἡμῖν τὴν ἀφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν, Ἀμήν.

Сκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου Ἀμήν.

Ἀποδίωξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἔχθρὸν καὶ

πολέμιον, Ἄμήν.

Εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωήν, Ἄμήν.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου,
καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλάνθρωπος.

‘Ο Ἀναγνώστης: **Ἄ**μήν.

Εἴθ’ οὕτω ποιήσας ὁ Προεστῶς μετάνοιαν
ἐπὶ γῆς λέγει τοῖς ἀδελφοῖς.

Εύλογεῖτε, Πατέρες ἄγιοι, συγχωρήσατέ μοι
τῷ ἀμαρτωλῷ.

Καὶ οἱ ἀδελφοὶ

‘Ο Θεὸς συγχωρῆσαι σοι, Πάτερ ἄγιε.

‘Ο Ἀναγνώστης:

Δόξα Πατρὶ καὶ Γῆς καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι,
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμήν.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον, Δέσποτα ἄγιε εὐλόγησον.

Καὶ ἄρχονται οἱ ἀδελφοὶ ἀνὰ δύο, εἰς ἐξ
έκατέρου Χοροῦ κατὰ τάξιν, ποιεῖν τὸ αὐτό, καὶ
αἰτεῖσθαι, καὶ λαμβάνειν συγχώρησιν, μέχρις ὃν
πληρωθῶσιν ἀπαντεῖς.

Εύξωμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
Χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν
καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Εἰς πολλά ἔτη Δέσποτα.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ
φιλοχρίστου στρατοῦ.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῶν διακονούντων καὶ
διακονησάντων ἡμῖν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις
εὕχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῶν ἐν θαλάσσῃ καλῶς πλεόντων.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Κύριε, ἐλέησον.

Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον.

Εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, τὸ Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ λαμβάνουσι πάντες συγχώρησιν παρὰ τοῦ Προεστῶτος ἢ τοῦ Ἱερέως, ἀσπαζόμενοι τὴν δεξιὰν αὐτοῦ.

Ἐφ’ ὅσον δὲ γίνεται ὁ ἀσπασμός, ψάλλεται ὑπὸ τοῦ β’ Χοροῦ:

Τῇ μὲν Δευτέρᾳ, Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ ἐσπέρας.

Ὕχος β’ Ὁτε ἐκ τοῦ ξύλου
Πάντων προστατεύεις,

Ἡχος Δι
 Πα αντων προστατευ εις α γα θη
 των κα τα φευ γον των εν πι ιστει τη κρα
 ται α ασου χει ρι αλ λην γαρ ουκ ε χο
 μεν α μαρ τω λοι οι προς Θε ον εν κιν
 δυ νοις και θλι ψεσιν α ει μεσι τει ει αν
 οι κα τα καμ πτο με νοι υ πο πταισμα α
 των πολλων Μη η τη ηρ του Θε ου του γ
 ψι ι στου ο θεν σοι προ σπι πτο μεν
 ρυ σαι πα σης πε ρι στα σε ως του ους δου
 λους σου ου ου

Τῇ δὲ Τρίτῃ ἐσπέρας καὶ τῇ Πέμπτῃ φάλλεται, τὸ
Σφαγήν σου τὴν ἄδικον Χριστέ

Ἅγιος Πα

π φαγηνσουτηνα δικονχριστε η Παρ

θενος βλεπουσα ο δυρο μενη ε
βοασοι Τεκνονγλυκυτατον πως α

δικως θνηησκεις πως τωξυλωκρεμασαι
οπασανγηνκρεμαασαςτοιςυδασι

μηλιπηςμονηνμε ευεργεετααπο
λυελεε πηνΜητεεερα παιδου

ληνσουδεεοομαιαιαιαι
‘Ο Αρχιερεύς:

Δι' εύχων τῶν Ἅγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε

΄Ιησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

΄Ο Άναγνώστης: Ἐλέησον.

΄Ο Ιερεὺς ποιῶν τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου

Σταυροῦ μεθ' ὑποκλίσεως, ἐπιλέγει.

Δι' εὐχῶν τοῦ Ἅγιου Δεσπότου ἡμῶν,
Κύριε Ίησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον
ἡμᾶς.

΄Ο Άναγνώστης: Ἐλέησον.

Οὗτος ὁ τύπος καὶ ἡ τάξις τοῦ Μ.

΄Αποδείπνου ὀφείλει γίνεσθαι κατὰ πᾶσαν τὴν
ἀγίαν καὶ μεγάλην Τεσσαρακοστὴν μέχρι τῆς
Μεγάλης Τρίτης ἐσπέρας, ἐξαιρουμένων τῶν
Εὐαγγελίων, ὅτινα μόνον διὰ τὴν α' ἐβδομάδα
εἰσὶν ὡρισμένα, τῇ δὲ Μ. Δευτέρᾳ καὶ τῇ Μ.

Τρίτῃ ἐσπέρας, ἀντὶ τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου,
ψάλλονται τὰ Τριώδια τοῦ Αποδείπνου, καὶ εἰς
τὸ τέλος τό, "Σφαγήν σου τὴν ἀδικον Χριστέ..".

Οἱ ἐν τοῖς Ἱεροῖς Μοναστηρίοις καὶ
΄Ησυχαστηρίοις λαβόντες συγχώρησιν ἀπὸ τοῦ
Προεστῶτος, ἀπέρχονται ἐν τοῖς κελλίοις αὐτῶν
ἔνθα λέγουσι καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Τοῖς μισοῦσι καὶ ἀδικοῦσιν ἡμᾶς
συγχώρησον, Κύριε, τοῖς ἀγαθοποιοῦσιν
ἀγαθοποίησον, τοῖς ἀδελφοῖς καὶ οἰκείοις ἡμῶν,

χάρισαι τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον, τοὺς ἐν ἀσθενείᾳ ἐπίσκεψαι, καὶ ἵασιν δώρησαι, τοὺς ἐν θαλάσσῃ κυβέρνησον, τοῖς ἐν ὁδοιπορίαις συνόδευσον, τῷ Βασιλεῖ συμμάχησον, τοῖς διακονοῦσι, καὶ ἐλεοῦσιν ἡμᾶς, ἀμαρτιῶν ἄφεσιν δώρησαι, τοῖς ἐντειλαμένοις ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν, συγχώρησον καὶ ἐλέησον κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. Μνήσθητι, Κύριε, πάντων τῶν προκεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ ἀνάπταυσον αὐτούς, ἔνθα ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν αἰχμαλώτων, καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς ἀπὸ πάσης περιστάσεως. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις, καὶ δὸς αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Μνήσθητι, Κύριε, καὶ ἡμῶν τῶν ταπεινῶν καὶ ἀμαρτωλῶν καὶ ἀναξίων δούλων σου καὶ φώτισον ἡμῶν τὸν νοῦν τῷ φωτὶ τῆς γνώσεώς σου καὶ ὁδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρός, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ὀειπαρθένου Μαρίας, καὶ

πάντων σου τῶν Ἅγίων, ὅτι εὐλογητὸς εῖ, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

·Η καταγραφὴ τῶν Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδὸς»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

·Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.